

b) Albina în timpul primăverii.

Forma materiei din bucată de citire se schimbă în două feluri.

1. Schimbare.

(În locul mai-mult-ca-perfecetului se va pune perfectul, și în locul perfectului se va pune presintele și vice-versa, unde se poate.)

S'a făcut iarăși primăvară. Soarele a topit de mult zăpada de pe dealuri și de pe câmpii. Iarba a răsărit. Mugurii arborilor s'au desfăcut, și vârful tinerelor frunze se zărește. Atunci s'a deșteptat albina din somnul ei cel adânc, în care a zăcut toată iarna. Ea își freacă ochisorii și își deșteaptă tovarășile sale. Acestea deschid încetinel ușa întunecoasei lor locuințe și se uită să vadă, dacă ghiata, zăpada și crivățul s'au dus. Pretutinderii este un soare cald și luminos. Încântate de aceasta, ele se furișează din locuința lor, își curăță frumușel aripioarele și se încearcă să zboare. Apoi se duc îndată la măr și îl întreabă: N'ai tu nimic de mâncare pentru noi albine flămânde, mărul? Toată iarna n'am gustat nimic proaspăt. — Mărul le răspunde: veniți prea de vreme la mine. Florile mele sunt acuma încă în mugure, și alt ceva n'am. Duceți-vă la cireș. — Ele se duc numai de cât la cireș și 'i zic: cireșule dragă, n'ai tu flori pentru noi? Dar și cireșul le răspunde: Veniți mai târziu, fiind-că acum florile mele sunt încă închise. Când ele vor fi deschise, veți fi și voi bine venite. Atunci ele zboară la lelea. Aceasta are într'adevăr o floare mare și colorată, dar nu este în ea nici miros, nici dulceață. Albinele nu pot găsi miere. Flămânde și intristate sunt aproape gata să se întorcă a casă, când zăresc din întâmplare în tufiș o floare mică albăstrue. Este o viorea. Aceasta așteaptă de tot modestă pene vin albinele; apoi își deschide floarea, care este plină de miros și de dulceață. Albinele se satură de miere și duc și a casă.

c) Albina în timpul primăverii.

2. Schimbare.

Primăvara venise. De pe dealuri și de pe câmpii